

Ekspropriationskommissioner — „at have 2 Mand med fra Statens tekniske Tilsyn.“ Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem, idet Forholdet virkelig er dette, at Statens tekniske Tilsyn ikke skal udarbejde Planer over de Vej- og Vandløbsforhold, der skal tilvejebringes ved Baneanlægene, men det skal den Ingeniør, som har udstukket Linien, og som har projekteret de nødvendige Vandløbs- og Vejforlægninger, og hvad der for øvrigt kan være. Statens tekniske Tilsyn er kun til Stede for at kritisere, godkende, anbefale eller fraraade de Forslag, der foreligger fra den vedkommende Ingeniør; den endelige Bestemmelse tages jo ikke af Statens tekniske Tilsyn, men af Kommissionen, saa den Udtalelse synes jeg ikke er ganske i Overensstemmelse med de faktiske Forhold. Privatbanerne anlægges i Regelen, om jeg maa bruge det Udtryk, ude i det aabne Land, og der er Forholdene grumme sjældent saa vanskelige, at man kan tænke sig, det vil være nødvendigt for Statens tekniske Tilsyn at møde med to Mand. Det har heller ikke været Skik og Brug i tidligere Tider. Naar vi har to Kommissariater, et for Jylland og et for Øerne, kan det ogsaa godt tænkes, navnlig med de mange Privatbanelove, vi har faaet vedtaget, at der kan ske Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionsforretninger i Jylland og paa Øerne samtidig, og hvis der altsaa skulde være 2 Mand fra Statens tekniske Tilsyn til Stede ved hver af de to Kommissioner, vilde det kræve et meget stort Personale. Det anser jeg nu heller ikke for nødvendigt. Jeg mener, at det maa være nok, naar blot der er een Mand hvert Sted. Skulde man tænke sig, at det vilde udarte paa den Maade, som her er anført, vilde det let kunne føre til, at den ene Kommissionsforretning maatte vente, indtil den anden var færdig, og det kunde godt ske, at det vilde være uheldigt for dem, der ventede paa at faa deres Banelinie stukket af. Jeg er altsaa ikke enig i disse Udtalelser, og jeg indser egentlig hverken Nytten eller Nødvendigheden af de Ændringer, der er foretagne i Folketinget — for saa vidt maa jeg være enig med den højtærede Minister —, men jeg er ikke sikker paa, at de er helt uskadelige. Ved „Kontorchef“ tænker man sig vel nærmest en Mand, der er paa Kontoret, men i Praksis har Forholdet hele Tiden, hvad der ikke kan være fremmed for den højtærede Minister, været det, at den Mand, der tænkes ansat som Kontorchef, næsten altid er ude i Forretninger og slet

ikke er paa Kontoret. Jeg synes, at Betegnelsen er noget vildledende for det Embede, der tænkes oprettet der. Hvorvidt der kunde findes en anden Form, der mere tilfredsstillende kunde ordne dette Forhold, skal jeg ikke udtale mig om her.

For øvrigt er der ogsaa enkelte Bestemmelser i selve Lovforslaget, om hvilke jeg mener, det vil være heldigst at faa en mundtlig Konference med den højtærede Minister. Jeg tænker ikke, at det skal kunne sinke Sagens Gennemførelse synderligt, naar jeg paa et senere Tidspunkt vil tillade mig at foreslaa, at Sagen bliver henvist til et Udvalg, for at vi kan se lidt nærmere dels paa de omtalte Ændringer, der er sket i Folketinget, og dels paa de Forhold, jeg her har antydet, som jeg anser det for heldigere at tale med Ministeren om ved en Konference i et Udvalg end at drøfte her i Salen.

I øvrigt skal jeg med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre Fremme, navnlig da den Mand, der staar i Spidsen for denne Institution, efter min Mening er al Anbefaling værd.

Tvede: Fra mit Partis Side er der allerede ved de Forhandlinger, der fandt Sted her i Rigsdagen i Samlingen 1908—09, givet Tilslutning til, at Tilsynet med Privatbanerne overgik til Ministeriet for offentlige Arbejder, og jeg skal i saa Henseende henvisse til Udtalelser den Gang fra afdøde Ingeniør Hammerich og her i dette høje Ting fra Bramsen. Vi gik med dertil, fordi vi bl. a. gik ud fra, at det ikke altid er givet, at de politiske Ministre, som bliver Fagministre, er i Stand til at bedømme alle de Sager, der kommer frem, og saa var det rimeligt, at man i Stedet for at skulle sende Bud ud i Byen efter gode Raad altid havde de Folk, der kunde give de gode Raad, for Haanden for den til enhver Tid værende Minister for offentlige Arbejder. Der er jo, siden denne Ordning blev indført, forløbet en halv Snes Aar, og efter at nu den er blevet prøvet, foreslaar altsaa den højtærede Minister, at der gives Direktøren for Tilsynet med Privatbanerne og Ingeniøren fast Ansættelse. Vi fra vor Side kan ogsaa tiltræde, at der gives dem fast Ansættelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale de Lønsatser, der er satte, men jeg vil dog antage, at det maaske i det lange Løb vil vise sig ret vanskeligt, især til Direktørstillingen, at faa Mænd med den fornødne Indsigt for det Vederlag, der fastsættes, thi det er vist ret almindeligt, at de Mænd, der har en saadan Ingeniøruddannelse, som her